

گزارش موردنی

گزارش یک مورد پسودوتومور اربیت با علائمی شبیه به سلولیت اربیت

دکتر جهانگیر آیت الله‌ی*، علی آیت الله‌ی**، دکتر جمشید آیت الله‌ی***

دریافت: ۹۲/۴/۱۷، پذیرش: ۹۲/۱/۲۲

چکیده:

مقدمه: پسودوتومور اربیت یک التهاب خوش خیم و غیر عفونی اربیت و با علت نا مشخص است. بیماری ممکن است به اشکال گوناگونی ظاهر کند. در این گزارش یک بیمار مبتلا به پسودوتومور اربیت که با علایمی شبیه سلولیت اربیت مراجعه کرده بود معرفی می‌گردد.

معرفی بیمار: بیمار زن ۲۶ ساله‌ای بود که از دو روز قبل از مراجعه دچار سردرد و چشم درد در سمت چپ شده بود. در موقع مراجعه دچار قرمزی و ادم پلک‌ها، قرمزی و ورم ملتحمه در سمت چپ بوده ولی سایر معاینات چشمی در حد طبیعی بود. در معاینات سیستمیک غیر از تب خفیف نکته مثبت دیگری وجود نداشت. با تشخیص اولیه سلولیت اربیت بیمار بستری و تحت درمان با آنتی بیوتیک‌های وریدی قرار گرفت. در روز سوم پستری شدن به طور ناگهانی عالیم بیمار شدت پیدا کرده به نحوی که دچار پرپوتوز چشم چپ، درد چشم راست و دیپلوبی گردید. در MRI انجام شده بزرگی عضلات خارج چشمی در هر دو چشم دیده می‌شد. با تشخیص پسودوتومور اربیت درمان بیمار با استرویید خوراکی شروع شده و روز بعد عالیم بیمار به طور قابل توجیه فروکش کرد. آنتی بیوتیک‌ها قطع واسترویید نیز در طی یک ماه تدریجاً کاهش یافته و قطع گردید.

نتیجه نهایی: ظاهرات بالینی پسودوتومور اربیت بسیار متغیر و گوناگون است و بعضی اوقات ظاهرات بالینی آن شباهت زیادی با سلولیت اربیت دارد. علیرغم معاینات فیزیکی کامل و تصویربرداری مناسب، گاهی تشخیص صحیح بیماری مشکل می‌شود.

کلید واژه‌ها: تومور کاذب حدقه چشم / دیپلوبی / سلولیت حدقه چشم

شده بود که تدریجاً شدت پیدا کرده بود. در معاینه اولیه گرمی، تورم و قرمزی پلک فوقانی چشم چپ وجود داشت. دید هر چشم ۲۰/۲۰ و رفلکس مردمکی طبیعی بود در معاینه با اسلیت لامپ کموزیس مختصر و قرمزی ملتحمه وجود داشت. سایر معاینات سگمان قدامی و خلفی در هر دو چشم در حد طبیعی بود. حرکات دوچشمی طبیعی و دیپلوبی پرپوتوز وجود نداشت.

در سابقه بیمارنکته مثبتی از جمله ابتلا به بیماریهای تیروئید و یا ترومای چشمی وجود نداشت. در معاینه سیستمیک تب خفیف ($37.8^{\circ}C$) وجود داشت ولی سایر عالیم حیاتی در حدود طبیعی بود. در آزمایشات همراه بیمار لکوسیتوز همراه با ESR بالا (40 mm/h) وجود داشت. در گرافی انجام شده از سینوسهای صورت نشانه‌ای

مقدمه:

پسودوتومور اربیت یا سندروم التهابی ایدیوپاتیک اربیت، یک حالت التهابی، خوش خیم و غیر عفونی اربیت بوده که هیچ علت مشخص موضعی و یا سیستمیک برای آن شناخته نشده است(۱). تشخیص بیماری براساس علائم بالینی و رد کردن سایر بیماری‌های اربیت است (۲-۴). از آن جایی که علائم بالینی آن بسیار متغیر و گوناگون می‌باشد احتمال تشخیص اشتباه آن زیاد است. در این گزارش بیماری معرفی می‌گردد که در ابتدا با تشخیص سلولیت اربیت بستری و تحت درمان قرار گرفته بود.

معرفی بیمار:

بیمار زنی ۲۶ ساله، ماما و شاغل در بیمارستان بود. از دو روز پیش از مراجعه دچار سر درد و درد چشم چپ

* چشم پزشک، بخش چشم پزشکی بیمارستان امام صادق (ع) مبتد (dr_ayatollahi@yahoo.com)

** کارشناسی ارشد بینایی سنجی

*** دانشیار گروه بیماریهای عفونی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi یزد

شیوع آن حدود ۸-۱۱٪ تومورهای اربیت است (۱،۱۰،۲۴،۶) و به علت علائم بالینی گوناگون و عدم وجود یک تعريف مشخص و جامع برای بیماری تخمين شیوع واقعی آن مشکل است (۵). علت و پاتوژنز بیماری هنوز مشخص نیست. علت اتوایمون، عفونت‌ها، عوامل محیطی و ژنتیک جزء علل احتمالی مطرح شده‌اند (۲،۱۲)، به دلیل درمان موفقیت آمیز بیماری با استرتوئیدها و سایر داروهای ایمنوساپرسیو، وجود یک مکانیسم اتوایمون در ایجاد بیماری طرفداران بیشتری دارد (۶،۲).

بیماری اغلب به صورت ناگهانی با درد اطراف چشم، تورم و قرمزی پلک‌ها، پروپتوز، محدودیت حرکات چشمی و دیپلوبی تظاهر می‌کند (۱،۵). شایع‌ترین علامت بیماری پروپتوز است، تورم پلک‌ها و محدودیت حرکات چشمی در مراحل بعد قرار می‌گیرد (۳،۶). علائم رادیولوژی و یافته‌های جراحی به ترتیب شیوع عبارتند از توده موضعی در داخل اربیت، گرفتاری غدد اشکی، التهاب منتشر اربیت و میوزیت (۶،۱۳). یافته‌های آسیب‌شناسی اختصاصی نیست اما هیپرپلازی لنفوئید خوش خیم و همراه با ارتشاج سلول‌های التهابی و واسکولیت نکروزان جزو علائم احتمالی هستند (۶،۸،۱۴). بیماری در هر سنی دیده می‌شود (۳). در اکثر مقالات شیوع بیماری در هر دو جنس پکسان گزارش شده است اما در بعضی مطالعات شیوع آن در زنان کمی بیشتر بوده است (۲،۳،۶). بیماری معمولاً یک طرفه است ولی نوع دو طرفه آن بخصوص در اطفال گزارش شده است (۲،۱۰). احتمال عود بیماری وجود دارد و شیوع آن بین ۱۵-۲۳٪ گزارش شده است (۳). عود بیماری در زنان و بخصوص در دو سال اول بیشتر است (۳،۶). ارتباط بیماری با سینوزیت در بعضی موارد گزارش شده است (۶،۱۵،۱۶) در یک مطالعه ۱۷٪/۲ شیوع آن داشته است (۶).

تشخیص بیماری بر اساس علائم بالینی و رد کردن سایر علی بیماری‌های اربیت است (۷،۱۷،۶). برای رد کردن سایر علل از جمله لوسمی‌ها، لنفوم، سارکوئیدوز، بیماری‌های تیروئید و سلولیت اربیت، معاینه کامل بالینی MRI ضروری است (۲،۱۸). مهم‌ترین وسیله تشخیص گریوز می‌باشد (۱۰،۱۹) در MRI بر خلاف بیماری گریوز گرفتاری عضلات خارج چشمی همراه با گرفتاری تاندونها است (۱۰،۱۹). تست‌های آزمایشگاهی از جمله افزایش CRP و انوزینوفیلی و گاهی وجود ANA سرم نیز

از سینوزیت دیده نشد.

بیمار با تشخیص سلولیت اربیت بستری و تحت درمان با آنتی بیوتیک و ریدی (سفتازیدیم و وانکومایسین یک گرم هر ۱۲ ساعت) قرار گرفت. در دو روز آینده علایمی از بهبودی دیده نشد. در روز سوم بیمار از تاری دیده پروپتوز خفیف در چشم چپ دیده شد. معاینه فوندوس دو طرف طبیعی بود. در خواست شد. در MRI انجام شده گرفتاری عضلات خارج چشمی در هر دو چشم و با شدت بیشتر در چشم چپ وجود داشت، گرفتاری عضلات همراه با گرفتاری تاندون‌ها بود (شکل ۱).

شکل ۱: بزرگی عضلات خارج چشمی در هر دو چشم

با تشخیص پسودو تومور اربیت استرتوئید خوراکی (پردنیزون ۶۰ میلی گرم روزانه) برای بیمار شروع شد. روز بعد علائم بیمار به طور مشخص کاهش یافته بود. آنتی بیوتیک‌های بیمار قطع و استرتوئید ادامه یافت. سه روز بعد علائم بیمار تقریباً به طور کامل برطرف گردیده بود. ESR نیز کاهش یافته و به محدوده نرمال بازگشت. بیمار مرخص شد و استرتوئید وی در طی یک ماه تدریجاً کاهش و قطع گردید، بعد از گذشت ۲ سال نشانه‌ای از عود بیماری دیده نشده است.

بحث:

سندرم التهابی ایدیوپاتیک اربیت (IOIS) یا همان پسودوتومور اربیت یک التهاب خوش خیم و غیرعفونی اربیت و با علت نا مشخص است (۶،۳،۵). این بیماری ابتدا در سال ۱۹۰۳ توسط گلایسون معرفی و سپس در سال ۱۹۰۵ مشخصات کامل بالینی و آسیب‌شناسی آن توسط هرشفیلد ارائه شد (۶-۹).

از نظر شیوع سومین بیماری شایع اربیت بعد از بیماری گریوز و اختلالات لنفوپرولیفراتیو است (۶،۱۰).

- tion distribution, clinical features and treatment outcome. Arch Ophthalmol 2003; 121:491-499
9. Birch-Hirschfield A. [Zur diagnostic and pathologic der orbital tumoren]. Bericht über die Zusammenkunft der Deutschen Ophthalmologischen Gesellschaft 1905; 32:127-135. (Germany)
 10. Bakan S, Bakan AA, Cingü AK, Acay MB, Gocmez A, Elbeyli A, et al. Myositic Type of Idiopathic orbital pseudotumor in a 4-year-old child: A case report. Case Rep Med 2012. doi: 10.1155/2012/473856
 11. Shields JA, Shields CL, Scartozzi R. Survey of 1264 patients with orbital tumors and simulating; The 2002 Montgomery Lecture, part 1. Ophthalmology 2004;11:997-1008
 12. Agarwal A. Orbital pseudotumor: Diagnosis on fine needle aspiration cytology. J Cytol 2008; 25: 67-9.
 13. Yan J, Wu Z, Li Y. A clinical analysis of idiopathic orbital inflammatory pseudotumor. Yan Ke Xue Bao 2000; 16:208-213.
 14. Min YG, Lee CH, Shin JS, Byun SW. Idiopathic orbital pseudotumors in adults. Rhinology 1996; 34:60-63.
 15. Eshraghi B, Keshtcar Jafari A, Akbari MR. Massoomian B. [A case report of orbital pseudotumor with presentation like orbital cellulitis]. Iranian J Ophthalmol 2012; 24(3):58-61. (Persian)
 16. Yan J, Wu Z, Li Y. [36 case idiopathic orbital inflammatory pseudotumor with sinus involvement]. Lin Chuang Er Bi Yan Hou Ke Za Zhi 2002; 16:410-416. (Chinese)
 17. Gordon LK. Diagnostic dilemmas in orbital inflammatory disease. Ocul Immunol Inflamm 2003; 11:3-15.
 18. Anderson J, Thomas T. Orbital pseudotumor presenting as orbital cellulitis. Can J Emerg Med 2006; 8:123-5.
 19. Yuen SJ, Rubin PA. Idiopathic orbital inflammation: distribution, clinical features, and treatment outcome. Arch Ophthalmol 2003;121:491-499
 20. Harris GJ. Idiopathic orbital inflammation: A pathogenetic construct and treatment strategy: The 2005 ASOPRS Foundation Lecture. Ophthalm Plast Reconstr Surg 2006; 22:79-86
 21. Volle E, Levy R, Milea D, Tourbah A, Lubetzki C. [Idiopathic orbital myositis]. Rev Neurol (Paris) 2001; 157:430-432. (French)
 22. Thorne JE, Volpe NJ, Wulc AE, Galetta SL. Caught by a masquerade: Sclerosing orbital inflammation. Surv Ophthalmol 2002; 47:50-54.

به تشخیص کمک می کند(۲۰،۱۵). در صورت عود بیماری یا عدم پاسخ به استرتوئیدها بیوپسی توصیه می شود(۲۵،۶،۱۵).

درمان اصلی بیماری با استرتوئیدها است. اکثر بیماران در طی ۲۴-۴۸ ساعت پاسخ درمانی واضح به استرتوئید می دهند(۲۱،۲۱). استرتوئید با دوز ۱۰۰-۶۰۰ میلی گرم روزانه شروع شده و پس از دو تا سه هفته تدریجی و به آهستگی کاهش داده و قطع می شود. در مواردی که بیماری به استرتوئید جواب نمی دهد و یا در صورت عدم تحمل آن از داروهای ایمونوساپرسیو یا رادیوتراپی استفاده می شود(۲۰،۱۵،۲۲).

در خاتمه می توان چنین گفت که پسودوتومور اربیت یکی از بیماری های نسبتاً شایع اربیت است و به علت علائم بالینی متنوع و گوناگونش همیشه احتمال اشتباه در تشخیص آن وجود دارد. یکی از این موارد، شباهت تظاهرات بالینی آن با سلولیت اربیت است. بنابراین، همیشه باید این نکته را در تشخیص های افتراقی در نظر داشت.

منابع :

1. Turkoglu R, Balak N. Atypical presentation of orbital pseudotumor with visual loss as an initial manifestation. J Clin Neurol 2011;7:50-52.
2. Srinivasan R, Gulnar D. Orbital pseudotumor. Kerala J Ophthalmol 2009; 21: 127-131.
3. Chirapapaisan N, Chuenkongkaew W, Pornpanich K , Vangveeravong S. Orbital pseudotumor: Clinical features and outcomes. Asian Pac J Allergy Immunol 2007; 25: 215-218
4. Swamy BN, McCluskey P, Nemet A, Crouch R, Martin P, Benger R, et al. Idiopathic orbital inflammatory syndrome: Clinical features and treatment outcome. Br J Ophthalmol 2007;91: 1667-70.
5. Kamili MA, Ali G, Dar IH, Dar SH, Wazir HS, Qureishi T. Orbital pseudotumor. Oman J Ophthalmol 2009; 2: 96-99.
6. Chaudhry I A, Shamsi FA, Arat YO, Riley F C. Orbital pseudotumor: Distinct diagnostic features and management. Middle East Afr J Ophthalmol 2008; 15:17-27.
7. Gleason JE. Idiopathic myositis involving the extra ocular muscles. Ophthalmol Rec 1903; 12: 471-8
8. Yuen SJ, Rubin PA. Idiopathic orbital inflamma-

Case Report

A Typical Presentation of Orbital Pseudotumor Mimicking Orbital Cellulitis

J. Ayatollahi, M.D. ^{*}; A. Ayatollahi, M.Sc. ^{**}; J. Ayatollahi, M.D. ^{***}

Received: 11.4.2013 Accepted: 8.7.2013

Abstract

Introduction: Orbital pseudotumor, also known as idiopathic orbital inflammatory syndrome (IOIS), is a benign, non- infective inflammatory condition of the orbit without identifiable local or systemic causes. The disease may mimics a variety of pathologic conditions. We present a case of pseudotumor observed in a patient admitted under the name of orbital cellulitis.

Case Report: A 26-year-old woman referred to our hospital with the history of left ocular pain and headache 2 days before her visit.. Ophthalmological examination of the patient was normal except for the redness and lid edema, mild chemosis and conjunctival injection. General assessment was normal but a low grade fever was observed. She was hospitalized as an orbital cellulitis patient. She was treated with intravenous antibiotics. On the third day , suddenly diplopia, proptosis in her left eye and ocular pain in her right side appeared. MRI revealed bilateral enlargement of extraocular muscles. Diagnosis of orbital pseudotumor was made and the patient was treated with oral steroid. She responded promptly to the treatment. Antibiotics were discontinued and steroid was tapered in one month period under close follow up.

Conclusion: The clinical features of orbital pseudotumor vary widely . Orbital pseudotumor and orbital cellulitis can occasionally demonstrate overlapping features.. Despite complete physical examination and appropriate imaging, sometimes correct diagnosis of the disease would be difficult

(*Sci J Hamadan Univ Med Sci 2013; 20 (3):256-259*)

Keywords: Diplopia / Orbital Cellulitis / Orbital Pseudotumor

* Ophthalmologist, Ophthalmology Ward, Imam Sadegh Hospital , Meybod, Iran. (dr_atayollahi@yahoo.com)

** M.Sc. in Optometry

*** Associate Professor, Department of Infectious Diseases, School of Medicine
Shaheed Sadoughi University of Medical Sciences & Health Services, Yazd, Iran.